

TRẦN TRỤI VÀO ĐỜI

“Ta còn để lại gì không ?
“Kìa non đá lở, này sông cát bồi...”

-Vũ Hoàng Chương -

Ta không là gì cả và
cũng không có gì cả.
Trần trụi vào đời , cọ
xát với nỗi đau chào
đời, tiếp xúc với
không gian đột biến
bất thường, tiếng khóc
tu oa cất lên đong đầy
bất như ý từ đó !

Tuổi thơ dần trôi
trong vòng tay yêu
thương, cứ ngỡ rằng
cuộc đời lắm hoa

nhiều mộng trải dài trước mắt. Rồi ngụp lặn tắm
rửa, rồi được giáo dục trong môi trường bùng bít
sự thật, dựng đứng cắt xen bóp méo lịch sử, dẫn
hướng có ý đồ, mù mẫm theo định hướng xa vời
không thực tế, đánh mất nhân bản, o ép tự do,
hướng đến tự chủ bản thân cũng không còn

Nhưng thực tế thì phủ phàng, được tiếp cận ít nhiều lương tri, lắm lúc từ thâm sâu, ngon lửa tri thức như chọt lóe lên, từng đóm nhỏ khơi gợi, thấy được những chứng cứ bức súc đau lòng chung quanh, những dã tâm mưu mô lọc lừa toan tính, làm dấy lên ít nhiều nhũn chí nản lòng.

Nhưng, những hứa hẹn một thiên đường ảo tưởng, những quyền lực độc quyền bá chủ giả tướng được trao, những miếng mồi béo bở của biết bao mồ hôi nước mắt và có cả máu đào của biết bao đồng loại, đang ồm ờ trước mắt, đã làm tối mắt lương tri, không còn tự chủ, quán tính vô tri vô thức cúi đầu lãnh cảm phục tùng, tạo thêm đen tối không gian, thời gian trải dài âu lo nghìn trùng bức bối, dày xéo tha nhân, làm cho thịt da, tri thức, mãi mãi đau đớn nhưc nhối khôn nguôi

Những mơ ngủ lâu ngày đã đẩy tuổi trẻ rong chơi xa vời theo dòng thác loạn, mà ngỡ quên đi thận phận chính đáng làm người, trách nhiệm cao quý đối với tha nhân. Như cơn sóng ngầm từ lâu quần quai rên rỉ đặng cay. Ánh sáng mặt trời chọt thức, từng đóm nhỏ lóe lên xé toạc màn sương đêm đen tối

Tuổi trẻ hôm nay như chợt đánh thức, ý thức được trách nhiệm nặng nề trước tiền đồ tổ quốc. Sức trẻ đong đầy nhựa sống, vươn vai Phù Đổng, làm nên lịch sử. Lịch sử có được sang trang, non sông gấm vóc có được huy hoàng, quốc tổ có được hùng cường vững mạnh. Mảnh đất quê hương thân yêu, nơi chôn nhau cắt rốn của biết bao tuổi thơ ngọc ngà trong sáng, đang nằm gai nếm mật, quần quai thương đau, rách nát tua tũn tởm. Có được gìn giữ trọn vẹn, vá lại lành lặn an toàn hay không, đều nằm trọn trong đôi tay trẻ trung vững chãi của thế hệ tuổi trẻ hôm nay !...

“Ta còn để lại gì không ?

“Kìa non đá lở, này sông cát bồi...”

-Vũ Hoàng Chương -

Nửa khuya chợt thức
với nghìn trùng thao thức âu lo !

Lan Nhã Lam Trang

20/7/2018

Phan Văn Huy Tâm